19/05/2024

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Μυροφόρων

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή των Μυροφόρων, Αποστολικό Ανάγνωσμα: Πράξεις των Αποστόλων στ’ 1-7 (19-05-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν, Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε δέ, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ

ηὔξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Νεοελληνική Απόδοση

Εκείνες τις μέρες, καθώς μεγάλωνε ο αριθμός των μαθητών, άρχισαν να παραπονιούνται οι ελληνόφωνοι πιστοί εναντίον των εβραιοφώνων, ότι στην καθημερινή διανομή των τροφίμων δεν φρόντιζαν τις ελληνόφωνες χήρες όσο έπρεπε. Τότε οι δώδεκα απόστολοι σύναξαν όλους τους μαθητές και είπαν: « Δεν είναι σωστό εμείς ν΄ αφήσουμε το κήρυγμα του λόγου του Θεού και να ασχολούμαστε με διανομές τροφίμων. Φροντίστε λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξετε απ’ ανάμεσά σας εφτά άντρες με καλή φήμη, γεμάτους από τη σοφία του Αγίου Πνεύματος. Αυτούς θα ορίσουμε να κάνουν αυτό το έργο, κι εμείς θα αφιερωθούμε αποκλειστικά στην προσευχή και στο έργο του κηρύγματος». Μ’ αυτά τα λόγια συμφώνησε όλη η κοινότητα. Έτσι διάλεξαν το Στέφανο, άνθρωπο γεμάτον πίστη και Άγιο Πνεύμα• επίσης το Φίλιππο, τον Πρόχορο, το Νικάνορα, τον Τίμωνα, τον Παρμενά και το Νικόλαο από την Αντιόχεια, που προηγουμένως είχε προχωρήσει στον Ιουδαϊσμό. Αυτούς τους έφεραν μπροστά στους αποστόλους, που προσευχήθηκαν κι έβαλαν τα χέρια τους στα κεφάλια των εφτά. Στο μεταξύ ο λόγος του Θεού διαδινόταν. Ο αριθμός των μαθητών στην Ιερουσαλήμ μεγάλωνε πολύ. Ακόμη και ιερείς πάρα πολλοί αποδέχονταν την πίστη.

Σχολιασμός

Η αποστολική περικοπή της Κυριακής των Μυροφόρων είναι ειλημμένη από το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, όπως συμβαίνει σε όλη την περίοδο του Πεντηκοσταρίου. Σ’ αυτήν γίνεται αναφορά για την εκλογή των επτά διακόνων, αλλά μας δίνει συγχρόνως σημαντικά στοιχεία και πληροφορίες για τη ζωή των πρώτων χριστιανών, της πρώτης Εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ.

Η αποστολική περικοπή μας αναφέρει ότι τις μέρες, κατά τις οποίες οι Απόστολοι ασκούσαν το αποστολικό έργο του ευαγγελισμού, ο αριθμός των μαθητών αυξανόταν σημαντικά. Δημιουργήθηκε όμως πρόβλημα ότι κατά την καθημερινή διανομή τροφίμων δεν λαμβανόταν η δέουσα πρόνοια για τις ελληνόφωνες χήρες όσο για τις εβραιόφωνες.

Αυτό το γεγονός μας δίνει και την πληροφορία ότι η σύνθεση της πρωτοχριστιανικής εκκλησίας αποτελείτο από μέλη προερχόμενα από Εβραίους της Ιερουσαλήμ και των άλλων περιοχών της Παλαιστίνης, οι οποίοι ήταν εβραιόφωνοι, δηλαδή μιλούσαν εβραϊκά και από μέλη των εβραϊκών κοινοτήτων της διασποράς, οι οποίοι ήταν ελληνόφωνοι. Εδώ καταλαβαίνουμε και την

οικονομική διαφορά που υπήρχε μεταξύ των Εβραίων και των Ελληνιστών. Οι ελληνιστές ήταν πιο εύρωστοι οικονομικά και για το λόγο αυτό γινόταν η διάκριση μεταξύ των εβραιοφώνων και των ελληνοφώνων χηρών. Επειδή όμως οι ελληνόφωνοι Εβραίοι είχαν εγκατασταθεί στην Παλαιστίνη υφίσταντο και αυτοί τις συνέπειες του χαμηλότερου βιοτικού επιπέδου της περιοχής και γι' αυτό οι ελληνόφωνες χήρες είχαν ανάγκη στήριξης.

Ένα άλλο στοιχείο που βρίσκουμε σε αυτή την αποστολική περικοπή είναι η καθημερινή «διακονία». Αυτή η διακονία έγινε γνωστή ως «αγάπαι», δηλαδή το μοίρασμα των αγαθών μεταξύ των πιστών. Δεν πρόκειται απλώς για μια φιλανθρωπική πράξη αλλά είχε ως σκοπό την αύξηση και τη συνοχή του σώματος της Εκκλησίας.

Στο πρόβλημα που δημιουργήθηκε για τη διανομή τροφίμων μεταξύ Εβραίων και Ελληνιστών οι Απόστολοι έδωσαν τη λύση «ουκ αρεστόν εστιν ημάς καταλείψαντας τον λόγον του Θεού διακονείν τραπέζαις. Επισκέψασθε ουν, αδελφοί, άνδρας εξ υμών μαρτυρουμένους επτά, πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας, ους καταστήσομεν επί της χρείας ταύτης• ημείς δε τη προσευχή και τη διακονία του λόγου προσκαρτερήσομεν. (Πράξ. 6:2-4). Δηλαδή, «Δεν είναι σωστό να αφήσουμε το κήρυγμα του λόγου του Θεού και να ασχοληθούμε με διανομές τροφίμων. Φροντίστε, λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξετε από ανάμεσά σας επτά άνδρες με καλή φήμη, γεμάτους από τη σοφία του Αγίου Πνεύματος . Αυτούς θα ορίσουμε να κάνουν αυτό το έργο, και εμείς θα αφιερωθούμε αποκλειστικά στην προσευχή και στο έργο του κηρύγματος». Οι απόστολοι με αυτό τον τρόπο κάνουν διαχωρισμό και προβάλλουν διαβάθμιση των διακονημάτων εντός της εκκλησίας. Θεωρούν πιο σωστό αυτοί να ασχοληθούν με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου και την προσευχή. Αυτή είναι η αποστολή που τους είχε ανατεθεί από τον Κύριο με την εκλογή τους στο αποστολικό αξίωμα, να κηρύξουν το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη. Το έργο της διακονίας και της διανομής τροφίμων θα ανατεθεί σε άλλους, οι οποίοι όμως πρέπει να διακρίνονται για την καλή τους φήμη, τη σοφία τους και να είναι γεμάτοι από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Σοβαρό είναι λοιπόν το έργο τους, αφού απαιτεί να έχουν αυτά τα χαρίσματα. Επίσης βλέπουμε τους Αποστόλους μετά από προσευχή να βάζουν τα χέρια τους πάνω στα κεφάλια των επτά για να τους μεταδοθεί η θεία χάρη. Έτσι το διακόνημα που ανέλαβαν οι επτά διάκονοι ήταν καρπός της θείας χάριτος.

Η εκλογή των επτά διακόνων έγινε με σκοπό να αντιμετωπισθούν πρακτικά ζητήματα, να διανέμουν τα αγαθά της εκκλησίας με δικαιοσύνη, ώστε να μην προκύπτουν αντιπαραθέσεις μεταξύ των πιστών. Με αυτήν την κίνησή τους οι απόστολοι έκαναν φανερό ότι και τα πρακτικά ζητήματα δεν είναι κατώτερης

σημασίας για την οργάνωση της ζωής της Εκκλησίας. Αν δεν γίνει σωστή διαχείριση των πρακτικών αυτών ζητημάτων, τότε θα προκύψουν μεγαλύτερα, πνευματικά προβλήματα. Επίσης η ιδιαίτερη σημασία που έδωσαν οι απόστολοι στην εκλογή των διακόνων φανερώνει πόσο σημαντική είναι για την Εκκλησία η σωστή επιλογή προσώπων. Γιατί και αυτοί που αναλαμβάνουν τη διαχείριση των πρακτικών ζητημάτων της Εκκλησίας πρέπει να είναι ακέραιοι και αξιόπιστοι, ενάρετοι και ταπεινοί. Δε σημαίνει ότι τα πρακτικά θέματα που προκύπτουν δεν χρειάζονται πνευματικά χαρίσματα για να επιλυθούν.

Σήμερα, μέσα στην Εκκλησία υπάρχουν άνθρωποι που διακονούν τα ιερά της έργα όπως και οι επτά διάκονοι. Εκτός από τους κληρικούς υπάρχουν και λαϊκοί όπως οι επίτροποι, οι ψάλτες, οι νεωκόροι, οι συνεργάτες στο κατηχητικό και φιλανθρωπικό έργο των ενοριών και Μητροπόλεων. Μπορεί όλοι αυτοί οι συνεργάτες να αναλαμβάνουν πρακτικά ζητήματα, τα οποία αφορούν τη ζωή της Εκκλησίας, πρέπει όμως όπως και οι επτά διάκονοι να έχουν πνευματικά χαρίσματα. Να ζητούν το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, να εργάζονται με πίστη και φόβο Θεού.